

- σχηματίζω, ζωγραφίζω, γλύφω, ἐκμάσσω, ἀπομάσσω.
- ИЗВБРАЖЕНІЕ, ἱμ. οὐδ. ἐκτύπωσις, ἐκτύπωμα, ἐκμαγεῖον, ἀπόμαγμα, ἀπείκασμα, ἐξείκασμα, ἐξεικόνισις, εἰκὼν, εἰκόνισμα. 2) γραφή, ζωγράφημα (κοιν. ζωγράφισμα).
- ИЗВБРАЗДЮ, εἰσν. = ἡζωβραζάιο.
- ИЗВЕРЖТАЮ, εἰσν. ἐξευρίσκω, ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ, ἀνευρίσκω.
- ИЗВЕРЖТЕНІЕ, ἱμ. οὐδ. ἐφεύρεμα, ἐφεύρεσις, ἐξεύρημα, ἐξεύρεσις.
- ИЗВФРЛЮ, εἰσν. μ.-φρῖο, στρήσν. ἐξακονάω-ῶ. = ἡστρῖο.
- ИЗВВЛЛЮ, εἰσν. φανερώω-ῶ, ἐκφαίνω, καταφαίνω, ἐκδηλῶ, δηλῶ, ἀποδείκνυμι, ἀναπτύσσω. πρβλ. ἡββλῶ.
- ИЗВДЛЮ, εἰσν. (ὁ ἄορ. καὶ ὁ μελ. ὡς ἐν τῷ ἡμz). ἐξεσθίω, ἐκτρώγω, κατατρώγω. καὶ = ποδῶ.
- ИЗВЗВЛЛЮ, εἰσν. μ.-зβлῖο, зβῖ-σн. κατατραυματίζω, κατασιζώ (ὅθεν μτχ. παθ. χρ. ἄορ. ἡзвзвленный, λ, σε. κα-
 τατραυματισμένος, κατατραυματισθεῖς, κατάστικτος [96].) = ἡζβзвлῖο.
- ИЗАСНЕНІЕ, ἱμ. οὐδ. σαφηνισμός, διασάφησις, ἐξήγησις, ἀναπτυξις.
- ИЗАСНЛЮ, εἰσн. μ.-снῖο, ἡсн. σαφηνίζω, διασαφέω-ῶ, διασαφηνίζω, ἐξηγῶ, ἀναπτύσσω.
- ИЗЪЩЕСТВО, λ. οὐδ. ἐξοχή, ὑπεροχή (ἐξοχότης).
- ИЗЪЩНЬІЙ, λ, се. ἐπιθ. ἐξοχος. καὶ = ἡзрѣднѣій.
- ИЗЪЩСТВО, λ. οὐδ. = ἡзѣщество.
- Имамz, шн (воз). παρτ. ἡ-μ'ѣхz (καὶ ἡμ'ѣлхz καὶ ἡ-μ'лхz. ρ. ἀνώμλ. χρησιμεῖον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς βοηθητικὸν εἰς τοὺς περιφραστικούς μέλλοντας. ἄλλως δὲ) = ἡμ'ѣю (ἐξ οὗ λαμβάνει καὶ τὸν παρατ. καὶ ἄορ. καὶ ὄρα τὴν Γραμματ.)
- ИМЕННЪІЙ, λ, се. ἐπιθ. ὀνομαστός, περὶφημος, περιώνυμος.
- ИМЕНСВАНІЕ, ἱμ. οὐδ. ὀνομασία, κλησις, ὀνόμασις.
- ИМЕНДЮ, εἰсн. -новѣхz. (на) ἡμε-